

Sygn. akt VI GC 248/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku VI Wydział Gospodarczy

Przewodniczący SSR Marek Lagut

Protokolant Marta Zięba

po rozpoznaniu w dniu 25.09.2015r.

na rozprawie

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) Company spółce z o.o. w S.

o zapłatę

zasądza od pozwanej (...) Company spółki z o.o. w S. na rzecz powoda T. P. kwotę 6.500 zł (sześć tysięcy pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od 16.07.2014r. do 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.750,32 zł (tysiąc siedemset pięćdziesiąt i trzydzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 248/15 upr

UZASADNIENIE

P. M. P. – wniósł o zasądzenie od (...) Company spółki z o.o. w S. kwoty 6.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16.07.2014r. i kosztami procesu tytułem reszty wynagrodzenia za skończony etap wykonanych robót budowlanych. Dodał, że wykonał tylko pierwszy etap robót, bo w związku z brakiem płatności za fakturę zaprzestał wykonywania prac do momentu uregulowania należności (zgodnie z §8 ust. 2 umowy), a w związku z brakiem zapłaty w dniu 04.08.2014r. odstąpił od umowy.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09.01.2012r. Sąd Rejonowy w Lublinie nakazał pozwanej, aby zapłaciła powodowi kwotę 6.500 zł z odsetkami od 16.07.2014r. i kwotę 1.282 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwana – (...) spółki z o.o. w S. – wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Zaskarżając nakaz w całości wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana przyznała, że powód wykonał pierwszy z dwóch etapów robót budowlanych, lecz podpisaniu przez pozwaną wystawionej przez niego faktury powód zaprzestał wykonywania prac i szedł z budowy pozostawiając nieuporządkowany plac wokół budynku oraz niezabezpieczone materiały, w związku z czym płatność za fakturę VAT została wstrzymana. W ocenie pozwanej powód nienależycie wykonał zobowiązanie, a ponadto zrealizował jedynie pierwszy etap i odstąpił od umowy narażając pozwaną na straty oraz konieczność powierzenia dokończenia prac innemu przedsiębiorcy. Dodała, że nie zgadza się z wysokością żądanej przez powoda kwoty, gdyż w związku z porzuceniem przez niego budowy poniosła straty, a ponadto kwota wskazana w umowie obejmowała dwa etapy prac, a powód wykonał jeden.

Sąd ustalił, co następuje:

w dniu 14.06.2014r. powód zawarł z pozwaną umowę o roboty budowlane, której przedmiotem było wykonanie przez powoda montażu: więźby dachowej, folii dachowej, łat oraz kontrłat, pasa nadrynnowego, orywnowania i rynien kosзовych, dachówki podstawowej, skrajnej i gąsiorów (§1 ust. 1). Za wykonanie robót strony ustalił wynagrodzenie w wysokości 16.250 zł netto, a poszczególne terminy zapłaty uzależnione miały być od ukończenia etapów budowy zgodnie z harmonogramem rzeczowo-finansowym stanowiącym załącznik do umowy (§8 ust. 1). Strony postanowiły także, że brak w odpowiednich terminach wpłat z tytułu wynagrodzenia za ukończony i odebrany etap skutkuje przerwaniem przez powoda robót, zejściem z budowy do czasu uregulowania zapłaty (§8 ust. 2).

W załączniku nr 1 do umowy strony ustaliły, że etap I to wykonanie więźby dachowej z wynagrodzeniem 6.500 zł netto –

bezsporne, nadto dowód: umowa wraz z załącznikiem k.18-19v.

P. wykonał I etap robót, które zostały przez pozwaną odebrane z wynikiem pozytywnym w dniu 10.07.2014r. –

bezsporne, nadto dowód: protokół odbioru k.20.

W dniu 11.07.2014r. powód wystawił pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.500 zł z terminem płatności do 15.07.2014r. tytułem wykonania więźby dachowej. Pozwana odebrała i podpisała się pod powyższą fakturą –

bezsporne, nadto dowód: faktura VAT k.20v.

Pismem z 23.07.2014r. powód poinformował pozwaną, że w związku z niewywiązywaniem się przez pozwaną z umowy (tj. brakiem zapłaty za wystawioną fakturę VAT) korzysta z uprawnienia zawartego w §8 pkt 2 umowy do przerwania prac, co uzasadnił koniecznością terminowego wypłacania pracownikom wynagrodzenia i obowiązkiem regularnego płacenia podatku. P. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 6.500 zł w terminie do 30.07.2014r.

Pismem z 04.08.2014r. powód oświadczył pozwanej, że odstępuje od umowy w związku z niewywiązywaniem się przez pozwaną z umowy tj. brakiem zapłaty za wykonane roboty –

bezsporne, nadto dowód: pisma powoda wraz z dowodami ich nadania k.21-23.

Pismem z dnia 21.07. (...) pozwana oświadczyła powodowi, że na poczet strat wynikających z wcześniejszego zejścia z budowy, pozostawienia przez ekipę cieśli nieuporządkowanego placu wokół budynku i niezabezpieczonego materiału płatność za fakturę nr (...) zostaje zabezpieczona i wezwał powoda do kontynuowania prac. W kolejnym piśmie z 25.07.2014r. pozwana ponownie wezwała powoda do kontynuowania prac i wskazała, że wywiązała się ze zobowiązań zapewniając materiał oraz wszystkie elementy –

bezsporne, nadto dowód: pisma pozwanej k.50-52.

Powyższy stan faktyczny był niesporny i został ustalony w oparciu o niepodważane przez strony dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

strony łączyła umowa o roboty budowlane (art. 647 k.c.). z ustalonego (i bezspornego) stanu faktycznego wynika, iż powód wykonał I etap umówionych robót tj. wykonał więźbę dachową, za co ustalone wynagrodzenie wyniosło 6.500 zł. Bezsporne jest także, że pozwana odebrała te roboty, podpisała wystawioną przez powoda fakturę VAT z tego tytułu, lecz nie zapłaciła umówionego wynagrodzenia.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniosła, że powód po wystawieniu i podpisaniu faktury VAT zaprzestał wykonywania prac i zszedł z budowy pozostawiając nieuporządkowany plac wokół budynku oraz niezabezpieczone materiały, w związku z czym płatność za fakturę VAT została wstrzymana. Zejście przez powoda z budowy wynikało wyłącznie z braku zapłaty wynagrodzenia za wykonany i odebrany I etap. Uprawnienie takie zostało przez strony

postanowione w zawartej umowie (§8 ust.2), z czego powód skorzystał. Tym samym pozwana nie może zarzucać powodowi, że zszedł z budowy, skoro powodem tego był brak zapłaty za wykonane roboty, a uprawnienie takie wynika z łączącej strony umowy. Takie zachowanie powoda nie mogło zatem stanowić podstawy odmowy zapłaty wynagrodzenia przez pozwaną.

P. wykonał I etap robót i tylko za to domaga się wynagrodzenia, stąd niezrozumiały jest zarzut pozwanej, że nie zgadza się z wysokością żądanej przez powoda kwoty. Wynagrodzenie za I etap robót zostało wyrażeni określone w załącznik nr 1 do umowy. Jest ono tożsame z wysokością kwoty określonej w fakturze VAT, którą pozwana podpisała.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż pozwana zobowiązana jest do zapłaty powodowi kwoty 6.500 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane roboty budowlane (art. 647§1 k.c.) wraz z ustawowymi odsetkami i odsetkami za opóźnienie (art. 481§1 i 2 k.c.). Termin zapłaty wynagrodzenia minął w dniu 15.07.2014r. i odsetki są należne od 16.07.2014r. Powyższe czyni powództwo w całości zasadnym.

Sąd oddalił wniosek dowodowy z zeznań świadka M. Ś., gdyż fakt zaprzestania przez powoda dalszego wykonywania prac (na taką okoliczność świadek ten został zawnioskowany) jest bezsporny (art. 229 k.p.c.)

Pozwana przegrała proces w całości i – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik (art. 98§1 k.p.c.) – zobowiązana jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu. Koszty te wyniosły kwotę 1.750,32 zł, na co składa się: opłata od pozwu w wysokości 82 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, który jest radcą prawnym w wysokości 1.200 zł, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę w dniach 25.09.2015r. i 04.03.2016r. Koszt dwóch (podczas rozprawę dniu 27.11.2015r. powódkę reprezentował aplikant, który nie przyjechał z G.) przejazdów samochodem osobowym o pojemności silnika powyżej 900 cm³ wynosi 451,32 zł (0,8358 zł x 270 km x 2) – art. 99 w zw. z art. 98§3 k.p.c. w zw. z §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz.U.2013.490).